

Getsemanen rukous

Mark. 14:26-42

26.Veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

27.Jeesus sanoi heille: "Te kaikki loukkaannutte, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenen, ja lampaat hajotetaan'.

28.Mutta kuolleista noustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."

29.Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä."

30.Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kiellät minut kolmesti."

31.Pietari vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään kiellä sinua." Samaa vakuuttivat kaikki muutkin.

32.He tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen."

33.Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi kauhista ja tulla tuskaan.

34.Hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuoleman tuskassa. Olkaa tässä ja valvokaa."

35.Jeesus meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi.

36.Hän sanoi: "Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota minulta pois tämä malja. Ei kuitenkaan minun tahtoni mukaan, vaan sinun."

37.Hän tuli ja tapasi opetuslapsensa nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?"

38.Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta ihmisluonto on heikko."

39.Hän meni jälleen etäämmäksi ja rukoili samoin sanoin.

40.Palatessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi. He eivät tienneet, mitä vastaisivat hänelle.

41.Hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

42.Nouskaa, lähtekäämme. Kavaltajani on lähellä."

Millaista on oikea rukous?

Miksi Jeesuksen täytyi kulkea tuskien tie ristillä?

Mihinkä Jeesuksen kärsimyshistorian seuraaminen haluaa meidät viedä?

Ristin tie ja me

- Kun luemme Jeesuksen kärsimystien tapahtumia, meidän on suhteellisen helppo samaistua opetuslapsiin ja heidän täydelliseen kyvyttömyyteensä arvioida itseään.
- Meidän on myös mahdollista ymmärtää jopa Juudas Iskariotia, joka kavalsi Mestarinsa, kun aavistelemme jotain oman sydämemme pahuudesta.
- Ylipappien kateus ja vallanhalukaan ei ole meille vieraita, kun tiedämme miten kateus synnyttää omassa sydämessämme vihaa.
- Pilatuksen taipuminen toimimaan vastoin sitä, minkä tiesi oikeaksi, löytää myös kaikupohjaa meissä, sillä oman edun ja turvallisuuden tavoittelu ajaa kovin usein ohi oikeudenmukaisuuden meidänkin elämässämme.
- Sotilaiden raakuus ja julmuus saattaa meitä hirvittää, mutta paljastaa kuitenkin välinpitämättömyytemme niistä ihmisistä, jotka tänäänkin joutuvat julmuuksien uhreiksi.
- Kansan pilkka ja iva ei myöskään ole meille tuntematonta, sillä meistä löytyy aimo

annos halveksuntaa niitä kohtaan, jotka ovat mielestämme tavalla tai toisella ala-arvoisia.

Viime kädessä Golgatan kärsimystie kertoo meille, millainen on oikea tuomio ja rangaistus kaikesta siitä, minkä se ensin on meistä paljastanut. Golgatan tuska, Jumalan hylkäämäksi tuleminen, iankaikkisen rangaistuksen tuskan liekit, joiden keskellä Jeesuksen sydän ja olemus pakahtui tuskasta, on oikea ja tasapuolinen rangaistus juuri minun käsittämättömän suuresta syntisyydestäni. Ristin puulla näemme, mitä on helvetin tuska ja tiedämme lisäksi, että juuri se meille kuuluisi. Siksi Jeesuksen kärsimystien seuraaminen on ajoittain meille todella tuskallista. Jumalan pyhyys ja oma syntisyytemme paljastuvat kaikessa äärimmäisyydessään. Golgatan ristin tie on siis meille rankinta mahdollista Jumalan lakia, kun se kertoo, mikä syntistä ihmistä kohtaa rangaistuksena.

Ristin tie ja Jeesus

Niin tavattoman tärkeää kuin meille onkin nähdä Jeesuksen kärsimystie myös edellä kuvatusta näkökulmasta, vielä tärkeämpää on yrittää päästä näkemään jotain siitä, mikä Jeesuksen sydämessä liikkui kaiken tämän keskellä. Samoin myös sitä, millä tavalla Hän suhtautuu ympärillään olleisiin ihmisiin – niin omiin opetuslapsiinsa kuin vangitsijoihinsa, tuomitsijoihinsa, ruoskijoihinsa ja pilkkaajiinsa sekä Hänen kohtaloaan itkeviin naisiin.

- Näemme ja kuulemme, miten Jeesus valmistaa opetuslapsiaan siihen, että he pakenevat Hänen luotaan.
- Näemme Hänet rajun rukoustaistelun jälkeen istumassa nukkuvien opetuslastensa vierellä.
- Näemme miten Hän parantaa Pietarin miekalla hutiloiman Malkuksen korvan.
- Näemme miten Hän suurella rakkaudella katsoo Hänet kolme kertaa kieltänyttä Pietaria.
- Näemme, miten Hän julistaa väärille tuomareilleen, että Hän on tuleva kirkkaudessaan ja Hän on lopulta tuova oikeuden maan päälle.
- Näemme, miten Pilatus joutuu kohtaamaan totuuden Kuninkaan.
- Näemme, miten Jeesus kääntää säälittelevien naisten itkun parannuksen kehotukseksi.
- Näemme, miten Jeesus rukoilee ristiinnaulitsijoilleen anteeksiantamusta ja avaa ryövärielle tien taivaaseen.
- Lopulta näemme, miten Jumalan rangaistustuomio kärsitään loppuun Isän hyljätessä oman Poikansa. Mutta näemme myös miten ristiltä kaikuu voitonhuuto: ”Se on täytetty!”

Jeesus kulkee kaiken tämän keskellä Kuninkaana ja Jumalan Uhrikaritsana koko tien ylönousemuksen voittoon asti. Näemme jotain itse Jumalan sydäimestä ja mielenlaadusta meitä kohtaan.

Rakkauden mitta

Millä rakkauden suuruus voidaan mitata? Rakkauden mitta on sen kärsimyksen ja tuskan syvyys, jonka tuottaa rakkauden kohteen väärä tie rakastavassa sydämessä. Jumalan rakkauden syvyys Sinua ja minua kohtaan näkyy Jeesuksen kärsimyksen syvyydessä.

Isä lyö Paimenta

Getsemanen rukoustaistelua tulee meidän tänään tutkistella kärsimystien kokonaisvalossa. Avain jae tekstimme ymmärtämiseen on jae 27:

'Minä lyön paimenen, ja lampaat hajotetaan'

Kuka tuo Minä oikein on? Hän on Isä Jumala itse. Getsemanesta eteenpäin Golgatan ristin kärsimykseen asti, Isä Jumala otti suojelevan ja varjelevan kätensä Jeesuksen yltä ja antoi ihmisten vihan, Saatanan raivon ja oman syntiin kohdistuvan pyhän vihansa miekan osua Jeesuksen sydämeen asti. Golgatan rukoustaistelussa Jeesus antoi täydellisen suostumuksensa Isälle. ”Isä saat tuomita minut kadotuksen tuskiin ja pimeyden valtojen hyökkäyksen kohteeksi!” Saat tehdä sen minulle, jotta syntiensä tähden hukumassa olevat ihmiset --- Jeesus näkee rukoustaistelussa kaikki meidät, kaikkien meidän syntiemme suuruuden, Hän tuntee jokaisen meistä nimeltä, kaikkien meidän kasvomme ikään kuin kulkivat Hänen silmiensä ohi. Jeesus antoi Isälle luvan laskea koko syyllisyytemme taakan Hänen hartioilleen, koska Hän yhdessä Isän kanssa ei mitään muuta niin hartaasti halua, kuin meidän pelastumistamme synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta iankaikkiseen elämään ja taivaan kirkkauteen.

Risti ilon tähden

Heprealaiskirje kuvaa tätä Jeesuksen rukoustaistelun lopputulosta näin:

*Edessään olleen **ilon tähden** Jeesus häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella. (Hepr. 12:2)*

Mikä oli tuo Jeesuksen edessä oleva ilo. Sekö, että tuska olisi aikanaan ohi ja Hän pääsisi jälleen takaisin taivaalliseen kirkkauteen Isän luo. Toki Jeesus vähän aikaisemmin ylimmäispapillisessa rukouksessaan oli sitäkin Isältä pyytänyt. Mutta päästäkseen kirkkauteen takaisin Hänen ei olisi tarvinnut kulkea ristin tuskien tietä. Kirkastusvuori kertoo, millainen on synnittömän ihmisen elämän päätös ja millaiseen kirkkauteen se vaihtuu ilman kuolemaa. Mutta Jeesuksen ilo oli jotain suunnattomasti enemmän. Hän kaiken häpeän ja tuskan keskellä tiesi, että vain Hän voi valmistaa meille pelastuksen ja Hän iloitsi siitä, että saisi nähdä Sinut ja minut pelastettuna taivaallisessa kirkkaudessa.

Tuskainen Jeesus ja marttyyrit

Mutta miksi Jeesuksen rukous Getsemanessa oli sitten niin äärimmäisen tuskallista, että hänen hikipisaransakin värjäytyivät verisiksi. Monet epäuskoiset ja jopa kristitytkin ovat ihmetelleet, miten ”heikko” Jeesus oli kuoleman lähestyessä. Monet kristityt marttyyrikin kävivät pystypäin kohti kidutuksia ja kuolemaa, koska tiesivät, että Herra itse oli heidän

kanssaan. Miksi Jeesus joutui noin syvään tuskaan ja murheeseen kärsimystiensä edellä?

Marttyyrien rohkeus perustuu siihen, että he ovat saaneet Jeesukselta syntinsä anteeksi ja sellaisen ikuisen elämän, jolle kuolema ei mahda mitään. He tiesivät, että Herra oli kaikessa heidän kanssaan ja kuolema oli heille vain avoin portti todelliseen elämään.

Mutta Jeesuksen tie oli jotain aivan muuta. Jeesus tiesi ja näki kaiken sen synnin hirvittävyden, jota tämä maailma on täynnä. Hänen tehtävänään oli juoda malja, joka koostui valtavasta määrästä pisaroita, koko ihmiskunnan syntitaakasta. Yksi pisara oli minun koko elämäni kaikkien syntien ja laiminlyöntien summana tuleva iankaikkisen kadotuksen tulen rangaistus. Jeesuksen tuli juoda koko malja viimeistä pisaraa myöten loppuun asti.

Minun kauheat syntini

Luther on kuvannut Jeesuksen Getsemanen tuskaa tähän tapaan: ”Kun me olemme äärimmäisen sokeita omille synneillemme, emmekä osaa niitä edes katua, niin kuin tulisi, Jeesus joutui ottamaan kantaakseen Getsemanessa myös meidän syntiemme syyllisyyden – Hän näki ja näkee ne kaikki ja tuli murheelliseksi niiden käsittämättömästä suuruudesta.”

Jeesus tiesi, miten käsittämätön ruumiillinen ja henkinen ja ennen kaikkea hengellinen kärsimys Häntä odottivat, jos ja kun Hän suostuisi kulkemaan ristien tien meidän syntiemme sijaiskärsijänä. Kysymys oli niin syvästä tuskasta Isän hylkäämänä Jumalan pyhän tulen polttaessa Hänen sydäntään, että sen syvyydessä ilmaistun rakkauden suuruutta saamme ihmetellen ylistää koko pitkän iankaikkisuuden verran emmekä silti pääse milloinkaan sen rakkauden pohjaan asti.

Syvä rukousyhteys

Jeesus rukoili: *”Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota minulta pois tämä malja. Ei kuitenkaan minun tahtoni mukaan, vaan sinun.”*

Tämä rukous kertoo, miten sanomattoman syvässä ja läheisessä yhteydessä Isän kanssa Jeesus kaiken aikaa oli vaeltanut. ”Abba” on mitä läheisin ilmaisu, jota vastaisi ehkä suomalainen ilmaisu ”Isi” tai ”Iskä”. Rukous huokuu myös täydellistä luottamusta Isään. Isälle ei mikään ole mahdotonta. Isä on kaikkivaltias. Meidän on suhteellisen helppo teoriassa tunnustaa sama, mutta heti vähänkin vaikeammassa tilanteessa alamme jo epäillä Jumalan kykyä tai halua auttaa meitä. Niin ei kuitenkaan ollut Jeesuksen kohdalla. Isä on kaikkivaltias. Isä kykeni sovittamaan koko syntisen ihmissuvun itsensä kanssa, mutta mitään muuta tapaa siihen ei löytynyt kuin se, että Jeesus juo koko maljan loppuun asti.

Heprealaiskirje kuvaa tätä rukoustaistelua näin:

Ihmiselämänsä päivinä hän äänekkäällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia Hänelle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta. Hänen rukouksensa kuultiin hänen mielensä pyhyden tähden. Niin hän, vaikka oli Poika, oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi. Tultuaan täydelliseksi hänestä tuli iäisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia. (Hepr. 5:7-9)

Jeesuksen rukous Getsemanessa kertoo meille myös sen, että rukouksessa saa kertoa Isälle aivan kaikki se, miltä asiat meistä tuntuvat, millaisia epäilyksiä ja pelkoja meillä on. Me saamme kertoa Herralle myös vaikeutemme uskoa, kyvyttömyytemme nähdä Herran tarkoitusperiä, haluttomuutemme taipua Hänen tahtoonsa, syyllisyytemme - niin aivan kaiken sekä iloisen että ahdistavan. Rukouksessa meidän ei tarvitse esittää hurskaampaa roolia kuin mitä todellisuudessa olemme. Herra kyllä tietää täsmälleen millaisia olemme.

Täydellinen yhteisymmärrys

Jeesuksen rukouksen lopputulos oli se, että Hän valitsi kuljettavakseen sen tuskien tien, mitä Isä edellytti. Kysymys ei suinkaan ollut ”hampaat irvissä” suostumisesta johonkin vastoin syvintä tahtoaan, vaan siitä että Jeesus Isänkanssa käydyn rukouskeskustelun päätöksenä vapaasti ja suurella halulla lähti kulkemaan Isän tahdon tietä, koska se koituisi meidän pelastukseksimme ja koska ei mitään muuta pelastustietä meille ei löytynyt. Mutta nyt tämä tie on valmis, taivaaseen on vain yksi tie, mutta se riittää!

Rukoustaistelun päätökseksi enkeli tuli ja vahvisti Jeesusta. Suuri voitto oli saavutettu ja Herra lähti kuninkaallisella tavalla kulkemaan tietään eteenpäin.

Lauma hajotetaan

Katsahdamme vielä, miten Jeesus tämän rukoustaistelunsa aikana kohteli opetuslapsiaan.

Aivan edellä Hän oli valmistanut heitä siihen, että Hänet vangittaisiin:

"Te kaikki loukkaannutte, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenen, ja lampaat hajotetaan'. Mutta kuolleista noustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."

Jeesus kertoi, että kaikki he pakenisivat – itse asiassa Hän valmisti heidät pakenemaan ja antoi jopa vangitsijoilleen määräyksen päästää opetuslapset pakenemaan. Hän tiesi mitä tapahtuisi ja kertoi sen huolimatta opetuslasten protesteista. Mutta Hän lisäsi: ”Nousen kuolleista ja menen edellänne Galileaan”. Pakonsa jälkeen Hän itse tulisi jälleen kokoamaan heidät.

Hengellinen uneliaisuus

Jeesuksen rukoillessa tuskaisena opetuslapset nukkuivat. Kun tiedämme, miten äidit saattavat tuntitolulla valvoa sairaan lapsensa vuoteen äärellä, ymmärrämme, että opetuslapset eivät Jeesuksen perusteellisesta opetuksesta huolimatta ymmärtäneet missä tilanteessa he olivat. Heidän uneliaisuutensa kertoi heidän hengellisestä tilastaan, sen heikkoudesta:

"Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta ihmisluento on heikko." (37-38)

Jeesus tiesi täsmälleen mistä opetuslasten uneliaisuus johtui. Sellaisessa tilassa Pietarin ja muut lopulta valtasi kauhu ja pelko, joka ilmeni ensin miekalla hosumisena ja sitten pakenemisena ja Jeesuksen kieltämisenä. Mutta Jeesus tiesi kaiken sen etukäteen ja valmisti opetuslapsia siihen, että kun he lopulta näkisivät oman surkeutensa, he eivät joutuisi epätoivoon, vaan löytäisivät lopulta avun juuri Jeesukselta itseltään.

Vierellä valvova Jeesus

Kun Jeesuksen rukoustaistelu oli päättynyt, Hän meni nukkuvien kolmannen kerran nukkuvien opetuslastensa luo. Tekstimme jae 41 on huonosti käännetty. Lause, joka on käännetty *"Te nukutte vielä ja lepäätte"*, on käskymuodossa, joten sen oikea käännöksen kuuluu: "Nukkukaa vielä ja levätkää!" Jeesus antoi opetuslapsille luvan jatkaa nukkumistaan. Kun sitten Juudas ja sotilasjoukko saapui, Hän herätti heidät sanomalla *"Jo riittää! Hetki on tullut. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin."* Näemme siis, että Jeesus istui nukkuvien opetuslastensa vieressä, antoi heidän levätä, koska Hän tiesi kuinka vaikea ja raskas päivä heillä olisi edessään. Jeesus ei milloinkaan jätä opetuslapsiaan oman onnensa nojaan.

Miten on Sinun laitasi?

Kun Jeesus rukoili Getsemanessa, Hän muisti juuri Sinut ja halusi lähteä toteuttamaan Isän rakkautta juuri Sinua kohtaan. Hän haluaa Sinun pelastuvan. Hän haluaa antaa Sinulle synnit anteeksi. Hän haluaa Sinut luokseen taivaaseen. Hän tietää myös Sinun ahdistuksesi, pelkosi, avuttomuutesi ja heikkoutesi. Hän valvoo Sinunkin vierelläsi. Samalla Hän kertoo Sinulle, että Sinuakin varten on tie. Herra haluaa olla Ylösnousseena kanssasi Sinun Galileassasi – siellä missä Sinä asut.

Tahdotko Sinä kulkea tällaisen Jeesuksen kanssa? Anna Hänen pyyhkiä pois sydämesi synnit. Avaa rukouksessa koko sydämesi Hänelle. Hänellä on paljon anteeksiantamusta Sinua kohtaan. Lähde kulkemaan Hänen seurassaan!